

Teisieji gyvens iš tikėjimo

Ar teisieji „gyvena iš tikėjimo“, ar „gyvena iš kiekvieno žodžio, kuris sklinda iš Dievo lūpų“? Dabar Kristus yra tikėjimas, kuris turėjo pasireikšti (Gal 3, 24), įsikūnijęs veiksmažodis, todėl teisingas gyvens per Kristų (Rom 10, 8). Visi, kurie prisikėlė kartu su Kristumi, yra todėl, kad gyvena iš tikėjimo, o pranašas Habakkukas liudija, kad tie, kurie gyvena tikėjimu, yra teisūs.

Teisieji gyvens iš tikėjimo

„Bet kuris nepraktikuoja, bet tiki tuo, kuris išteisina nedorėlį, jo tikėjimas laikomas teisumu“ (Rom. 4: 5)

Įvadas

Apaštalo Pauliaus ekspozicija yra įspūdinga, kai jis tai patvirtina „Dievas išteisina nedorėlius“ (Rom 4, 5). Pagal ką Dievas pateisina nedorėlius? Kaip Dievas, būdamas doras, gali paskelbti neteisingą teisingą? Kaip tai padaryti nepakenkiant savo teisingumui? Jei Dievas pasakytų: „... Aš nepateisinsiu nedorėlio“ (Iš 23, 7), kaip pagonių apaštalas gali teigti, kad Dievas išteisina nedorėlius?

Malonė ir tikėjimas

Atsakymas paprastas: Dievas laisvai pateisina nusidėjėlius savo nuostabia malone! Nors atsakymas paprastas, lieka klausimas: kaip Jis tai daro? Atsakymas taip pat paprastas:

tikėjimu „... vesti mus pas Kristų, kad būtume išteisinti tikėjimu“ (Gal 3:24).

Be to, kad Dievas išteisina nedorėlius, yra aišku, kad žmogus išteisinamas tikėjimu „Todėl, būdami išteisinti tikėjimu, turime taiką su Dievu per savo Viešpatį Jėzų Kristų; per kurią tikėjimu mes taip pat turime įėjimą į šią malonę, kurioje stovime; ir mes didžiuojamės Dievo šlovės viltimi “(Rom 5, 1-2).

Ar Dievas pateisina dėl žmogaus pasitikėjimo Juo? Ar žmogaus įsitikinimas buvo pateisinamas subjektas?

Atsakymas yra Romiečiams 1, 16 ir 17 eilutėse: „Nes aš nesigėdiju Kristaus evangelijos, nes tai yra Dievo jėga išgelbėti kiekvieną, kuris tiki; pirmiausia iš žydo, taip pat iš graiko. Nes jame aptinkamas Dievo teisumas nuo tikėjimo iki tikėjimo, kaip parašyta: Bet teisieji gyvens tikėjimu “(Rom 1, 16–17).

Nors Senajame Testamente Dievas Izraelio teisėjams ne kartą sako, kad jie turėtų išteisinti teisiuosius ir pasmerkti nedorėlius bei skelbti apie save: „Aš nepateisinsiu nedorėlio“ (Iš 23, 7), apaštalas Paulius naudoja Habakkuką, sakydamas: „Teisieji gyvens tikėjimu“, kad parodytų, jog Dievas išteisina nedorėlius!

Dievas išteisina žmogų per Kristų

Apaštalo Pauliaus pastebėjimu apie Habakkuką akivaizdu, kad tikėjimas reiškia ne žmogaus pasitikėjimą, bet labiau Kristų, tikėjimą, kuris turėjo būti išreikštas.

„Tačiau prieš ateinant tikėjimui, mes buvome laikomi įstatymo ir buvome uždaryti tam tikėjimui, kuris turėjo būti parodytas“ (Gal 3:23).

Koks tikėjimas pasireiškė? Kristaus evangelija, kuri yra Dievo jėga, yra žmonėms parodomasis tikėjimas. Evangelija yra tikėjimas, kurio turi siekti krikščionys (Jd1, 3). Evangelijos žinia yra tikėjimo skelbimas (Gal 3, 2, 5). Evangelija yra tikėjimas, per kurį buvo apreikšta malonė „Dėl malonės tu esi išgelbėtas per tikėjimą; ir tai ne iš jūsų, tai yra Dievo dovana“ (Ef 2: 8). Evangelija atsirado ne iš vieno žmogaus, bet ji yra Dievo dovana „Jei žinotum Dievo dovaną ir kas tavęs prašo: duok man gerti, tu jo paprašytum, ir jis duotų tau gyvo vandens“ (Jono 4:10).

Kristus yra Dievo dovana, tikėjimo skelbimo tema, per kurią žmogus patenka į šią malonę. Todėl, kai Biblijoje sakoma, kad be tikėjimo neįmanoma įtikti Dievui, reikia pasakyti, kad tikėjimas, kuris patinka Dievui, yra Kristus, turėtų būti atskleistas tikėjimas, o ne, kaip daugelis mano, kad tai yra žmogaus pasitikėjimas (Žyd 11: 6).

Rašytojas hebrajams 10 skyriaus 26 eilutėje parodo, kad gavus tiesos pažinimą (evangeliją) nėra aukos ir todėl krikščionys negalėjo atmesti turėto pasitikėjimo, kuris yra tikėjimo (evangelijos) produktas. (Hbr 10:35), nes, įvykdę Dievo valią (t. Y. Tikėti Kristumi), jie turėtų turėti kantrybės, kad įvykdytų pažadą (Hbr 10:36; 1 Jono 3:24).

Cituodamas Habakkuką, rašytojas hebrajams kalba toliau apie tuos, kurie gyveno tikėjimu (Hbr 10:38), tai yra apie tokius žmones kaip Abraomas, kurie buvo išteisinti tikėjimu, kuris turėjo pasirodyti

„Dabar, kai Šventasis Raštas numatė, kad Dievas pateisins pagonis tikėjimu, jis pirmiausia paskelbė Evangeliją Abraomui sakydamas: „Tavyje bus palaimintos visos tautos“ (Gal 3: 8).

Dievui viskas įmanoma

Abraomas pasiteisino, nes tikėjo, kad Dievas duos sėklą, jo akimis neįmanoma, kaip ir žmonių akimis, Dievas pateisina nedorėlius „Dabar pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuonims. Jis nesako: ir palikuonims, kalbant apie daugelį, bet kaip apie vieną: ir jūsų palikuonims, kurie yra Kristus“ (Gal 3, 16).

Kristus yra tvirtas laukiamų dalykų pagrindas ir nematytų dalykų įrodymas. „Dabar tikėjimas yra tvirtas tikėtinų dalykų pagrindas ir nematytų dalykų įrodymas. Nes per tai senoliai gavo liudijimą“ (Hbr 11, 1–2), nes teisieji gyvena ir gauna liudijimą, kad jis patiko Dievui per Kristų (Titui 3: 7).

Žodis, kurį išgirdo Abraomas, sukėlė patriarcho įsitikinimą, nes „Bet ką tai sako? Žodis yra su tavimi, tavo burnoje ir širdyje; tai tikėjimo žodis, kurį skelbiame ...“ (Rom 10, 8), nes „Taigi tikėjimas yra klausas, o klausymas – Dievo žodžio“ (Rom 10, 17). Neišgirdus iš Dievo kilusio žodžio, niekada nebūtų žmogaus pasitikėjimo Dievu.

Išteisinimą sukeliantis elementas yra Kristaus žodis, nes jame yra Dievo jėga, leidžianti išteisinti nedorėlius „Žinoti: jei išpažįsi savo lūpomis Viešpačiui Jėzui ir širdimi tiki, kad Dievas jį prikėlė iš numirusių, tu būsi išgelbėtas. Kadangi širdimi tiki teisumu, o burna išpažįsta išganymą“ (Rom 10, 9–10).

Išgirdęs evangeliją ir tikėdamas, žmogus gauna jėgą išganymui (Rom 1:16; Jono 1:12) ir atranda pateisinimą, nes iš mirties pereina į gyvenimą, nes tikėjo tikėjimu (Rom 1:17). Per evangeliją žmogus tampa Dievo vaiku

„Nes jūs visi esate Dievo vaikai per tikėjimą Kristumi Jėzumi“ (Gal 3:26; Jono 1:12).

Dievo galia

Kodėl apaštalas Paulius drąsiai teigė, kad Dievas daro tai, ką jis pats uždraudė Izraelio teisėjams? Nes jie neturėjo reikiamos galios! Norint padaryti teisingai neteisingą dalyką, reikia turėti tą pačią galią, kurią Jėzus parodė išgydydamas paralyžiuotoją atleidęs savo nuodėmes.

„Dabar, kai jūs žinote, kad Žmogaus Sūnus turi žemėje galią atleisti nuodėmes (jis pasakė paralyžiuotojui), sakau jums: kelkitės, pasiimkite lovą ir eikite į savo namus“ (Lk 5) : 24).

Tikėjimas yra Dievo galia „... kad mus išteisintų tikėjimas“ (Gal 3:24), nes kai žmogus tiki, kad yra pakrikštytas Kristaus mirtimi (Gal 3:27), tai yra, jis paima savo kryžių, miršta ir yra palaidotas „Ar jūs nežinote, kad visi, pakrikštyti Jėzuse Kristuje, buvo pakrikštyti jo mirtyje?“ (Rom 6, 3). Dabar miręs ir išteisintasis yra nuodėmėje! (Rom 6: 7)

Bet visi, kurie tiki ir miršta su Kristumi, taip pat išpažįsta Kristų pagal tai, ką girdėjo ir sužinojo „Kadangi širdimi tiki teisumu, o burna išpažįsta išganymą“ (Rom 10, 9–10).

Dabar tas, kuris išpažįsta Kristų, yra tas, kad be to, kad pakrikštytas Kristuje, jis jau apsivilko Kristų. Išpažintis yra lūpų vaisius, kuris duoda tik tuos, kurie yra susiję su tikra Oliveira „Nes visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsivilko Kristų“ (Gal 3:27); „Todėl visada aukokime šlovinimo auką Dievui, tai yra lūpų vaisius, išpažįstantis jo vardą“ (Hbr 13:15); „Aš esu vynmedis, tu – šakos; kas yra manyje, o aš jame, tas duoda daug vaisių; nes be manęs tu nieko negali padaryti (...) Mano Tėvas šlovinamas tuo, kad tu duodi daug vaisių; taigi jūs būsite mano mokiniai “(Jono 15: 6, 8).

Liudijimas, kurį Dievas duoda tam žmogui, teisingai tenka tiems, kurie, palaidoti, apsivilko Kristų, tai yra, tik tie, kurie jau prisikėlė kartu su Kristumi, yra skelbiami teisiais

Dievo akivaizdoje. Tik tie, kurie yra atgimę iš naujo, tai yra, kurie gyvena per tikėjimą (evangeliją), yra prieš Dievą „Teisieji gyvens tikėjimu“ (Hc 2: 4).

Teisieji gyvens iš tikėjimo, tai yra tikėjimo, kuris turėjo būti parodytas ir kurį dabar skelbiame (Rom 10, 8). Visi, kurie prisikėlė kartu su Kristumi, yra todėl, kad gyvena iš tikėjimo, o pranašas Habakkukas liudija, kad tie, kurie gyvena tikėjimu, yra teisūs.

Todėl kiekvienas, kuris nepasitiki savo veiksmais, bet ilsisi Dieve, kuris teisinasi, jo įsitikinimas priskiriamas jam kaip teisingumui „Bet kuris nepraktikuoja, bet tiki tuo, kuris išteisina nedorėlį, jo tikėjimas priskiriamas jam kaip teisumas“ (Rom 4, 5); „Jis tikėjo Viešpačiu ir apkaltino jį teisumu“ (Pr 15, 6), nes tikėdamas žmogus per mirtį prisitaiko prie Kristaus ir prisikelia Dievo galia, kuriant naują žmogų. ir Dievo paskelbtas teisiu.

Viešpaties žodis yra akivaizdus tikėjimas, ir visi, kurie juo tiki, nebus painiojami „Kaip parašyta: štai, aš dedu Sione suklypimo akmenį ir skandalo uolą; Ir visi, kurie tuo tiki, nebus painiojami “(Rom 9, 33), tai yra, Evangelijoje, kuri yra Dievo jėga, atrandamas Dievo teisumas, kuris yra tikėjimas (evangelija) tikėjimu (tikintis) (Rom 1). : 16-17).

Teisusis gyvena per Kristų, nes kiekvienas žodis, pasirodęs iš Dievo lūpų, gyvena žmogus, tai yra be Kristaus, kuris yra gyvoji duona, nužengusi iš dangaus, žmogus neturi savyje gyvybės (Jono 3:36) ; Jono 5:24; Mt 4: 4; Hbr 2: 4).